

5. Ar Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 9 straipsnis, Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) 5 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa ir 7 straipsnio 3 dalis bei Direktyvos 2002/77/EB⁽¹⁾ 4 straipsnis įpareigoja valstybes nares jau nuo 2003 m. liepos 25 d. (žr. Leidimų direktyvos 17 straipsnį) užbaigti minėtą situaciją, kuriai esant radijo ir televizijos transliavimui skirti dažniai yra užimti (įrenginių naudojimas be po kandidatų palyginimo suteikiamų koncesijų ar leidimų) ir kuri ne tik neleidžia vykdyti šios veiklos tinkamai planuojant eterį ir nuosekliai plėtojant pliuralizmą, bet ir prieštarauja pačioms koncesijoms, kurias valstybė narė suteikė po viešojo konkurso?
6. Ar valstybė narė gali remtis Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) 5 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje ir Direktyvos 2002/77/EB 4 straipsnyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata tik informacinio pliuralizmo apsaugos tikslais bei siekdama garantuoti kultūrų ir kalbų įvairovę, o ne subjektų, eksploatuojančių nacionalinės teisės aktų nustatytas antimonopolines ribas peržengiančius tinklus, labui?
7. Ar siekdama pasinaudoti Direktyvos 2002/20/EB 5 straipsnyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata valstybė narė turi nurodyti tikslus, siekiamus nukrypti leidžiančiu nacionalinės teisės aktu?
8. Ar tokia nukrypti leidžianti nuostata gali būti taikoma ne tik viešųjų radijo ir televizijos paslaugų koncesininkui (Italijoje — RAI), bet ir nelaimėjusiems konkurso privatiems ūkio subjektams bei įmonių, kurioms po konkurso teisėtai buvo suteikta koncesija, nenaudai?
9. Ar Bendrijos pirminės ir antrinės teisės normų pagrindu parengtas reglamentavimas, kurio tikslas — užtikrinti veiksmingą konkurenciją (*workable competition*), be kita ko, radijo ir televizijos rinkos sektoriuje, neturėjo įpareigoti nacionalinio teisės aktų leidėjo vengti ankstesnės laikinos analoginės perdavimo sistemos veikimo pratęsimo sutapimo su vadinamosios antžeminės skaitmeninės sistemos įvedimu, kadangi tik analoginio transliavimo vadinamojo išjungimo (*switch-off*) atveju (su vėlesniu bendruoju perėjimu prie skaitmeninės sistemos) būtų galima perskirstyti atlaisvintus dažnius įvairiam naudojimui, o paprasto perėjimo prie antžeminės skaitmeninės sistemos atveju rizikuojama padidinti esamų dažnių nepakankamumą dėl to, kad vienu metu transliuojama analoginiu ir skaitmeniniu būdu (*simulcast*)?
10. Galiausiai ar Europos teisės garantuojamą informacijos šaltinių įvairovės ir konkurencijos radijo ir televizijos sektoriuje apsaugą užtikrina nacionalinės teisės aktas (kaip antai Įstatymas Nr. 112/2004), kuris numato naują 20 % išteklių ribą kartu su nauju labai plačiu pasirinkimu (Įstatymo Nr. 112/2004 2 straipsnio (g) punktas ir 15 straipsnis — vadinamoji integruota komunikacijų sistema), kuris taip pat apima neturinčias įtakos informacijos šaltinių

pliuralizmui veiklos rūšis, nors paprastai antikonkurencinėje teisėje „atitinkama rinka“ reiškia rinkų suskirstymą, o tai radijo ir televizijos sektoriuje reiškia *pay-tv* (abonentinė televizija) ir nemokamos eteryje transliuojamos televizijos atskyrimą (žr., be kita ko, Komisijos bylas Nr. COMP/JV. 37-BSKYB/Kirch Pay TV Regulation (EEC) No. 4064/89 Merger Procedure 21/03/2000 ir Nr. COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIU' Regulation (EEC) No. 4064/89 Merger Procedure 2/4/2003)?

⁽¹⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽²⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽³⁾ OL L 249, 2002 9 17, p. 21.

Cour d'appel de Bruxelles 2005 m. spalio 13 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje De Landtsheer Emmanuel SA prieš Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) ir Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Byla C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Proceso kalba: prancūzų)

Cour d'appel de Bruxelles 2005 m. spalio 13 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. spalio 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *De Landtsheer Emmanuel SA prieš Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) ir Veuve Clicquot Ponsardin SA*.

Cour d'appel de Bruxelles prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar lyginamosios reklamos sąvoka apima reklaminius skelbimus, kuriuose reklamuotojas nurodo tik prekių rūšį, ta prasme, kad tokiu atveju galima laikyti, jog toks skelbimas nurodo visas tokią prekių rūšį siūlančias įmones ir jog kiekviena iš jų gali tvirtinti, kad ją galima atpažinti?
2. Nustatant, ar reklamuotojas konkuruoja su reklamoje nurodyta įmone Direktyvos 84/450 2a straipsnio prasme:
 - a) ar reikėtų, iš esmės remiantis 2a straipsnio ir 3a straipsnio b punkto palyginimu, kiekvieną įmonę, kurią galima atpažinti reklamoje, laikyti konkurente 2a straipsnio prasme, nesvarbu, kokias prekes arba paslaugas ji siūlo?

b) jei atsakymas į šį klausimą neigiamas ir jei reikia kitų sąlygų nustatyti, kad yra konkurencijos santykiai, ar būtina atsižvelgti tik į dabartinę rinkos būklę ir vartojimo įpročius Bendrijoje, ar taip pat reikia įvertinti, kaip tie įpročiai gali kisti?

c) ar reikia padėti iširti tik toje Bendrijos teritorijos dalyje, kurioje skleidžiama reklama?

d) ar būtina manyti, kad yra konkurencijos santykiai dėl lyginamų prekių rūšių ir būdo, kuriuo šios prekių rūšys bendrai yra suvokiamos, ar būtina, siekiant įvertinti galimybės vieną prekę pakeisti kita lygi, atsižvelgti ir į prekę, kurią nagrinėjama reklama reklamuotojas skatina įsigyti, būdingas savybes bei siekiamą sukurti jos įvaizdį?

e) ar kriterijus, pagal kurį gali būti nustatomas konkurencijos santykių buvimas 2 straipsnio 2a punkto prasme, yra tapatus kriterijui, pagal kurį nustatoma, ar palyginimas atitinka 3a straipsnio b punkto sąlygą?

3. Ar Direktyvos 84/450⁽¹⁾ 2 straipsnio 2a punkto sugretinimas su šios direktyvos 3a straipsniu reiškia:

a) kad prekių rūši leidžianti atpažinti lyginamoji reklama, iš kurios teksto negalima nustatyti konkurento arba jo siūlomų prekių, yra neteisėta?

b) ar kad lyginamosios reklamos teisėtumą reikia nagrinėti, atsižvelgiant tik į kitas nei direktyvą dėl lyginamosios reklamos perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas, kurios galėtų lemti mažesnę vartotojų arba įmonių, siūlančių prekę, su kuria reklamuotojas lygina skatinamą įsigyti prekių rūšį, apsaugą?

4. Jei būtų galima nustatyti, kad yra lyginamoji reklama 2 straipsnio 2a punkto prasme, ar iš Direktyvos 3a straipsnio 1 dalies f punkto būtų galima daryti išvadą, kad neleistini visi palyginimai, prekę su kilmės vietos nurodymu susiejantys su preke be kilmės vietos nurodymo?

⁽¹⁾ 1984 m. rugsėjo 10 d. Tarybos direktyva 84/450/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl klaidinančios reklamos suderinimo (OL L 250, p. 17), iš dalies pakeista 1997 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/55/EB (OL L 290, p. 18)

La Cour de cassation de Belgique 2005 m. spalio 7 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Raffaele Talotta prieš Belgijos valstybę

(Byla C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Proceso kalba: prancūzų)

La Cour de cassation de Belgique 2005 m. spalio 7 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. spalio 24 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Raffaele Talotta prieš Belgijos valstybę.

La Cour de cassation de Belgique prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar EB sutarties 43 straipsnis — buvęs 52 straipsnis — turi būti aiškinamas taip: jis draudžia nacionalinės teisės nuostatą, kuri kaip ir 1999 m. rugpjūčio 27 d. karališkojo nutarimo, priimto įgyvendinant 1992 m. Pajamų mokesčio kodekso 342 straipsnio 2 dalį, 182 straipsnis, minimalias apmokestinimo bazes taiko tik nuolat negyvenantiems asmenims?

Oberster Gerichtshof (Austrija) 2005 m. rugsėjo 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Color Drack GmbH prieš Lexx International Vertriebs GmbH

(Byla C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Proceso kalba: vokiečių)

Oberster Gerichtshof (Austrija) 2005 m. rugsėjo 28 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. spalio 24 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Color Drack GmbH prieš Lexx International Vertriebs GmbH.